RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 226.022 van 13 januari 2014
in de zaak A. 202.415/IX-7472

In zake: Remi ZEEUWS
woonplaats kiezend te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A

tegen:

het INSTITUUT TER BEVORDERING VAN HET WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK EN DE INNOVATIE VAN BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpsesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van:

> "- het besluit van 12 juli 2011 waarbij de minister Cerexhe, de na het dwangsomarrest 187.959 hervatte benoemingsprocedure, afsluit […];
> - alsook de weigering om correct uitvoering te geven aan het arrest 160.268 door met een schijnbesluit de benoemingsprocedure stop te zetten;
> - alsook de weigering om correct uitvoering te geven aan het arrest 215.960 door met een schijnbesluit de benoemingsprocedure stop te zetten;
> - alsook de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau."

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben elk een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 januari 2014.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat het ten laste leggen van de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is attaché (rang A1) bij het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.2. Op 11 februari 2002 stelt hij bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2001 waarbij Philippe Dehaut wordt benoemd tot eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigt de Raad van State het voormelde benoemingsbesluit. Het middel waarin verzoeker onder meer aanvoert dat geen deugdelijke vergelijking van zijn titels en verdiensten met deze van Philippe Dehaut heeft plaatsgevonden, wordt gegrond bevonden.

De Raad van State vernietigt bij hetzelfde arrest tevens het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 juni 2004 waarbij Philippe Dehaut van rechtswege vanaf 1 juli 2004 in de graad van eerste attaché, expert van hoog niveau, wordt overgeheveld van de directie Onderzoek en Innovatie van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (hierna ook: het IWOIB), thans INNOViris genoemd.

3.3. Op 1 juli 2002 stelt verzoeker bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 3 juli 1998 houdende de benoeming van Philippe Dehaut tot bestuurssecretaris bij het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met ingang van 1 mei 1998.

Bij arrest nr. 187.958 van 17 november 2008 vernietigt de Raad van State ook dit benoemingsbesluit. Het middel waarin verzoeker de schending aanvoert van artikel 39 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse Instellingen’, doordat het benoemingsbesluit uitsluitend in de Franse taal is opgesteld, terwijl het ook in de Nederlandse taal had moeten zijn opgesteld, wordt gegrond bevonden.

3.4. Op 24 januari 2008 maant verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan om de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

3.5. De staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor ambtenarenzaken, antwoordt met een brief van 26 februari 2008:

> "De Brusselse Hoofdstedelijke Regering is inderdaad nog niet overgegaan tot de vacantverklaring van de bovenvermelde betrekking waarvan de benoeming werd vernietigd en tot een herneming van de vernietigde beslissing, [omwille van] het feit dat de betrokken directie werd overgedragen naar het [Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel] en de bevorderingsprocedure derhalve niet meer kan overgedaan worden binnen het Ministerie."

3.6. Op 3 maart 2008 stelt verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, omdat deze partij in gebreke blijft uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Bij arrest nr. 187.959 van 17 november 2008 willigt de Raad van State deze vordering in. Aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt een dwangsom opgelegd van 1.500 euro voor elke dag dat het nalaat uitvoering te geven aan het voormelde vernietigingsarrest. De dwangsom zal worden verbeurd na verloop van één maand, te rekenen van de dag waarop het arrest waarbij de dwangsom wordt opgelegd, aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is betekend.

3.7. Op 19 december 2008 hervat de directieraad van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de procedure die heeft geleid tot de vernietigde benoeming van Philippe Dehaut tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie.

Op 14 januari 2009 onderzoekt de directieraad opnieuw de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten. Hij baseert zich daarvoor op de dossiers van de kandidaten zoals ze werden ingediend in 2001. Hij rangschikt Philippe Dehaut als eerste kandidaat, M.-H. C. als tweede kandidaat en verzoeker als derde kandidaat.

3.8. Met een brief van 28 februari 2009 dient verzoeker een bezwaarschrift in tegen de rangschikking van de kandidaten door de directieraad en vraagt hij om door de directieraad te worden gehoord.

3.9. Op 27 maart 2009 wordt verzoeker door de directieraad gehoord. Na de opmerkingen en bezwaren van verzoeker te hebben onderzocht, besluit de directieraad met unanimiteit dat verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt die een wijziging van de opgestelde rangschikking rechtvaardigen.

3.10. Met een brief van 15 april 2010 maant verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, nogmaals aan om de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Wegens het uitblijven van een antwoord stelt verzoeker op 3 juni 2010 bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom.

Bij arrest nr. 207.321 van 13 september 2010 verwerpt de Raad van State deze vordering omdat de verwerende partij inmiddels – op 25 juni 2010 – een eindbeslissing heeft genomen over de bedoelde benoemingsprocedure (zie hierna randnummer 3.11) en aldus, daargelaten de vraag of deze eindbeslissing wettig is, alleszins een beslissing heeft genomen met betrekking tot het

rechtsherstel waartoe vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 haar verplicht.

3.11. Met een brief van 25 juni 2010 deelt de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, aan verzoeker mede:

> "Ingevolge de ordonnantie van 26 juni 2003 houdende oprichting van het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (in werking getreden op 1 januari 2004), werden de bevoegdheden van de Directie Onderzoek en Innovatie overgeheveld aan het IWOIB. De personeelsleden van de Directie Onderzoek en Innovatie werden van rechtswege overgeheveld naar het nieuwe Instituut.
>
> Sedert de inwerkingtreding van voormelde ordonnantie op 1 januari 2004 is de functie van eerste attaché, expert hoog niveau, dan ook gesitueerd binnen het IWOIB en heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen bevoegdheid meer om over te gaan tot voormelde benoeming.
>
> Middels onderhavig schrijven sluit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de benoemingsprocedure af en geeft het dan ook uitvoering aan het arrest nr. 160.268 van de Raad van State."

3.12. Op 12 juli 2010 stelt verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in van:

> "- het besluit van 25 juni 2010 houdende de onbevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om te benoemen [...]
> - alsook de weigering om uitvoering te geven aan het arrest 160.268 door het niet verderzetten van de benoemingsprocedure die hernomen werd na het dwangsomarrest 187.959 [...]
> - alsook de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau."

Bij arrest nr. 208.930 van 16 november 2010 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 juni 2010 van de voornoemde staatssecretaris. Hij verwerpt de vordering tot schorsing voor het overige.

Bij arrest nr. 215.960 van 24 oktober 2011 vernietigt de Raad van State de beslissing van 25 juni 2010 van de voornoemde staatssecretaris,

luidens dewelke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zonder gevolg afsluit. Het middel waarin verzoeker de deugdelijkheid van het motief van deze beslissing betwist, wordt gegrond bevonden. De Raad van State oordeelt dat het motief van de bestreden beslissing, namelijk de onbevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een nieuwe beslissing te nemen over de aangevatte benoemingsprocedure, niet kan worden aangenomen. De Raad overweegt in dit verband het volgende:

> "De benoemingsprocedure die heeft geleid tot het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 van de Raad van State werd opgestart en gevoerd door de verwerende partij. Nadat de Raad van State met het voormelde arrest het resultaat van deze benoemingsprocedure, namelijk de benoeming van Philippe Dehaut tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en diens overheveling naar het IWOIB heeft vernietigd, behoort het aan de verwerende partij om een beslissing te nemen over het rechtsherstel. De enkele omstandigheid dat, overigens reeds voordat het vernietigingsarrest werd uitgesproken, bij ordonnantie van 26 juni 2003 het IWOIB werd opgericht, verandert niets hieraan en staat als zodanig ook niet in de weg aan de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om alsnog, rekening houdend met de vernietigingsgrond die tot het voormelde vernietigingsarrest heeft geleid, een nieuwe beslissing te nemen over de aangevatte benoemingsprocedure. De genoemde ordonnantie bepaalt immers niet dat het IWOIB de rechtsopvolger is van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waardoor de verplichtingen die voor de verwerende partij voortvloeien uit het voormelde vernietigingsarrest voortaan het IWOIB zouden toebehoren en deze instelling zou moeten instaan voor het rechtsherstel. Bovendien zou een eventueel door de verwerende partij nieuw benoemde kandidaat met toepassing van artikel 11, eerste lid, van de genoemde ordonnantie van rechtswege worden overgeplaatst naar het IWOIB teneinde aldaar een plaats in de personeelsformatie in te nemen.
>
> Voorzeker kunnen er eventueel redenen zijn die een deugdelijke grondslag verlenen aan een beslissing van de verwerende partij om van een benoeming af te zien, maar de afwezigheid van bevoegdheid om dienaangaande te beslissen, zoals aangevoerd in de eerste bestreden beslissing, is zoals hiervóór aangegeven geen dergelijke reden."

Het beroep tot nietigverklaring wordt voorts als onontvankelijk verworpen voor zover het gericht is tegen de tweede en de derde bestreden beslissing.

3.13. Met een brief van 25 februari 2011 maant verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, andermaal aan om de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

De voornoemde staatssecretaris antwoordt met een brief van 24 maart 2011. Hij verwijst daarin naar zijn schrijven van 25 juni 2010 en voegt eraan toe dat het IWOIB uitvoering zal geven aan arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Op 5 april 2011 stelt verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom aan het IWOIB ten bedrage van 15.000 euro per dag dat dit instituut verder in gebreke blijft uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Bij arrest nr. 214.360 van 30 juni 2011 verwerpt de Raad van State deze vordering, omdat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de enige administratieve overheid is waarvoor uit het voormelde vernietigingsarrest verplichtingen voortvloeien, zodat verzoeker niet ontvankelijk kan vorderen dat, met het oog op de uitvoering van dit vernietigingsarrest, een dwangsom wordt opgelegd aan het IWOIB.

3.14. Met een brief van 19 juni 2011 maant verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, INNOViris aan om uitvoering te geven aan arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 van de Raad van State.

Met een brief van 12 juli 2011 antwoordt de minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die bevoegd is voor het Wetenschappelijk

Onderzoek:

> "Ik meld u hierbij dat Innoviris afziet van de betreffende benoemingsprocedure voor de betrekking van eerste attaché (expertbetrekking van hoog niveau, rang A2). Binnen Innoviris is er op dit ogenblik immers geen nood aan invulling van deze betrekking.
>
> De benoemingsprocedure wordt hierbij dan ook afgesloten.
>
> Louter ter uwer informatie doen wij trouwens opmerken dat u deel uitmaakt van de personeelsformatie van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Alleen kandidaten van de personeelsformatie van Innoviris kunnen in aanmerking komen voor een betrekking van rang A2 bij Innoviris (zie artikel 59, § 2 en artikel 64 van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; zie ook arrest van de Raad van State nr. 205.892 van 28 juni 2010)."

Verzoeker onderkent in deze akte de thans bestreden beslissingen.

3.15. Op 19 oktober 2011 stelt verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een (nieuwe of hogere) dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, omdat deze partij in gebreke blijft uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Bij arrest nr. 223.385 van 6 mei 2013 verwerpt de Raad van State verzoekers vordering, omdat de verwerende partij inmiddels – op 7 maart 2013 – een nieuwe eindbeslissing heeft genomen over de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie.

3.16. Bij arrest nr. 218.892 van 16 april 2012 wordt een nieuwe vordering van verzoeker tot het opleggen van een dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wegens het in gebreke blijven van deze partij om uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006, als onontvankelijk verworpen.

3.17. De staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, deelt met een brief van 19 april 2012 aan verzoeker het volgende mede:

> "De Raad van State vernietigde bij arrest nr. 215.960 van 24 oktober 2011 (zaak A. 197.047/IX-6872) de beslissing van 25 juni 2010 van de Staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor het Openbaar Ambt, waarbij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid zonder gevolg afsluit.
>
> In navolging van het voormelde arrest, bericht ik u van het feit dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest afziet van de betreffende benoemings-procedure voor de betrekking van eerste attaché (expertbetrekking van hoog niveau, rang A2). Na overleg met Innoviris blijkt immers dat er op dit ogenblik geen nood aan deze betrekking is.
>
> De voormelde benoemingsprocedure wordt hierbij dan ook afgesloten."

Verzoeker onderkent in deze akte de beslissing tot afsluiting van de na dwangsomarrest nr. 187.959 van 17 november 2008 hervatte benoemingsprocedure, evenals de weigering om correct uitvoering te geven aan de vernietigingsarresten nr. 160.268 van 19 juni 2006 en nr. 215.960 van 24 oktober 2011 en de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau. Hij bestrijdt de voormelde beslissingen met een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de Raad van State (zaak A. 204.837/IX-7669).

Bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 april 2012 van de voornoemde staatssecretaris, luidens dewelke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zonder gevolg afsluit. Het middel waarin verzoeker de deugdelijkheid van het motief van deze beslissing betwist, wordt ernstig bevonden.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.18. Met een brief van 7 maart 2013 deelt de voornoemde staatssecretaris aan verzoeker mede:

> "Ik verwijs naar mijn brief van 19 april 2012, die u aangevochten heeft bij wege van een schorsings- en annulatieprocedure bij de Raad van State (gekend onder G.A. 204.837/IX-7669).
>
> Voormelde brief had betrekking op de afsluiting van de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid (intussen werden de bevoegdheden van deze directie overgeheveld naar Innoviris). Deze brief werd door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012, aangezien het gebrek aan nood aan een eerste attaché bij Innoviris, niet degelijk werd gemotiveerd. Gelet op deze schorsing, gaat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hierbij over tot intrekking van de brief van 19 april 2012.
>
> Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ziet vervolgens af van de betreffende benoemingsprocedure voor de betrekking van eerste attaché.
>
> Uit een nauwgezette screening van de interne competenties bij Innoviris en na overleg tussen mijn diensten en Innoviris, staat vast dat de activiteiten en opdrachten die in 2001 en ook nog in 2009 (ten tijde van de herneming van de benoemingsprocedure door de directieraad) dienden te worden uitgevoerd door de gezochte eerste attaché, intussen niet meer actueel zijn, of door andere medewerkers van Innoviris worden uitgevoerd.
>
> In deze omstandigheden wordt de voormelde benoemingsprocedure hierbij dan ook afgesloten.
>
> Indien er in de toekomst bij Innoviris nood zou zijn aan een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), zal een nieuw functieprofiel worden opgemaakt, aangepast aan de noden van Innoviris op dat moment."

Verzoeker onderkent in deze akte "[d]e intrekking van het briefke van 19 april 2012", het afsluiten van de na dwangsomarrest nr. 187.959 van 17 november 2008 hervatte benoemingsprocedure, de weigering om correct uitvoering te geven aan vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006, alsook de daaruit blijkende weigering om hem te bevorderen tot eerste attaché en van rechtswege over te plaatsen naar het IWOIB. Hij bestrijdt deze beslissingen met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (zaak A. 209.978/IX-8178). Dit beroep is nog hangende.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

A. Memorie van antwoord

4. In zijn memorie van wederantwoord werpt verzoeker op dat de memorie van antwoord van de verwerende partij uit het debat moet worden geweerd, vooreerst omdat ze uitgaat van een niet-bestaande instelling en voorts omdat ze laattijdig werd ingediend.

5. De beide motieven van deze exceptie missen evenwel feitelijke grondslag.

De memorie van antwoord is immers ingediend "[v]oor: INNOVIRIS (voorheen het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel of IWOIB)". Ze gaat aldus duidelijk uit van het IWOIB, dat bij ordonnantie van 26 juni 2003 werd opgericht als een openbare instelling van de categorie A in de zin van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 'betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut' en dat rechtspersoonlijkheid heeft. Dit instituut is terecht aangewezen als verwerende partij in de voorliggende zaak, aangezien de bestreden beslissingen aan het instituut dienen te worden toegeschreven. Overeenkomstig de procedureregeling voor de Raad van State vermocht het instituut zijn verweer in een memorie van antwoord te laten gelden. De omstandigheid dat die memorie melding maakt van de nieuwe benaming die het instituut thans gebruikt, doet geen afbreuk aan haar ontvankelijkheid.

De verwerende partij heeft haar memorie van antwoord op 17 februari 2012 ter post aangetekend naar de Raad van State gezonden, terwijl de termijn voor het indienen van een dergelijke memorie voor haar pas op 20 februari 2012 verstreek.

6. Er is derhalve geen reden om de memorie van antwoord uit de debatten te weren.

B. Pleitnota

Standpunt van de partijen

7. Verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

8. De verwerende partij vraagt om deze nota uit de debatten te weren.

Beoordeling

9. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State' voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. De neergelegde pleitnota is derhalve geen ontvankelijk processtuk. Voor zover ze evenwel de neerslag vormt van verzoekers uiteenzetting ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

10. Verzoeker omschrijft het eerste voorwerp van zijn beroep als "het besluit van 12 juli 2011 waarbij de minister Cerexhe, de na het dwangsomarrest 187.959 hervatte benoemingsprocedure, afsluit".

Uit de onder randnummer 3.14 vermelde brief van 12 juli 2011 van de minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die bevoegd is voor het Wetenschappelijk Onderzoek, blijkt dat deze minister op 12 juli 2011 de beslissing heeft genomen om af te zien van de benoeming van een eerste attaché, expert van

hoog niveau, en om de desbetreffende benoemingsprocedure zonder gevolg af te sluiten.

Deze beslissing van de voornoemde minister is de eerste bestreden beslissing.

11. Verzoeker onderkent in deze beslissing tevens de weigering van de verwerende partij om correct uitvoering te geven aan de vernietigingsarresten nr. 160.268 van 19 juni 2006 en nr. 215.960 van 24 oktober 2011 van de Raad van State, alsook de weigering van de verwerende partij om hem te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau.

Dit zijn respectievelijk de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing.

VI. Ontvankelijkheid

A. Wat de eerste bestreden beslissing betreft

Standpunt van de partijen

12. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord onder meer op dat verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep. Zij wijst erop dat de Raad van State in zijn arrest nr. 215.960 van 24 oktober 2011 heeft geoordeeld dat het aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en niet aan het IWOIB behoort om een beslissing te nemen over het rechtsherstel na vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006. Dit betekent volgens de verwerende partij dat zij met de thans bestreden beslissing geen uitvoering heeft gegeven aan het voormelde vernietigingsarrest. Ook al blijft de beslissing van 12 juli 2011 in het rechtsverkeer bestaan, toch heeft ze geen rechtsgevolgen, zodat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring ervan.

13. Verzoeker brengt in zijn laatste memorie niets in tegen het auditoraatsverslag dat de opgeworpen exceptie betreffende zijn gebrek aan belang bijvalt, wat de verwerende partij dan weer in háár laatste memorie doet besluiten dat verzoeker zich neerlegt bij de gevolgde redenering.

Beoordeling

14. In zijn arrest nr. 214.360 van 30 juni 2011, dat één dag na het nemen van de eerste bestreden beslissing aan de verwerende partij werd genotificeerd, heeft de Raad van State uitdrukkelijk gesteld dat "[d]e enige admin[i]stratieve overheid waarvoor uit het vernietigingsarrest [nr. 160.268 van 19 juni 2006] verplichtingen voortvloeien, [...] het Brussels Hoofdstedelijk Gewest" is.

De verwerende partij beaamt die stelling waar zij in haar memorie van antwoord laat gelden dat zij "bij de bestreden beslissing van 12 juli 2011 geen uitvoering heeft gegeven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268, maar dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest er uitvoering aan moet geven".

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft in die zin gehandeld, aangezien het op 19 april 2012 en vervolgens opnieuw op 7 maart 2013 een eindbeslissing heeft genomen over de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, die heeft geleid tot het vernietigingsarrest nr. 160.268. Weliswaar heeft verzoeker die beslissingen met beroepen tot nietigverklaring bestreden (zaken A. 204.837/IX-7669 en A. 209.978/IX-8178), maar dit neemt niet weg dat uit deze gang van zaken onmiskenbaar blijkt dat de eerste bestreden beslissing, die van 12 juli 2011 dateert, een op zich staande beslissing is die, in het licht van de daaropvolgende handelingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, als zodanig voor verzoeker geen grievende gevolgen meer heeft waaraan een vernietiging zou kunnen verhelpen. In zoverre gaat de opgeworpen exceptie er terecht van uit dat de vernietiging van de eerste bestreden beslissing geen voordeel zal opleveren aan verzoeker.

Het voorgaande staat evenwel niet in de weg aan de vaststelling dat de eerste bestreden beslissing in rechte nog bestaat en de duidelijkheid van het rechtsverkeer gebaat is met de vernietiging van deze beslissing, waarvan partijen klaarblijkelijk niet betwisten dat ze genomen is door een overheid die niet bevoegd is om uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268.

Er is dan ook aanleiding om de eerste bestreden beslissing te vernietigen, zodat ze – niettegenstaande ze voor verzoeker geen grievende gevolgen meer heeft – toch ook formeel uit het rechtsverkeer wordt verwijderd.

B. Wat de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing betreft

15. Aangezien de verwerende partij niet bevoegd is om uitvoering te geven aan de arresten nr. 160.268 van 19 juni 2006 en nr. 215.960 van 24 oktober 2011 van de Raad van State, waarbij beslissingen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden vernietigd, noch om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, werpt de Raad van State ambtshalve op dat het beroep doelloos is voor zover het gericht is tegen de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing, minstens dat verzoeker geen voordeel kan halen uit een vernietiging van die beslissingen.

Omdat de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing geen afzonderlijk formeel bestaan leiden, maar door verzoeker geacht worden impliciet besloten te zijn in de eerste bestreden beslissing, is er hoe dan ook geen aanleiding om ze ter wille van de duidelijkheid van het rechtsverkeer te vernietigen.

BESLISSING

1. **De Raad van State vernietigt de beslissing van 12 juli 2011 van de minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering die bevoegd is voor het Wetenschappelijk Onderzoek, waarbij de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, die is opgestart bij de directie Onderzoek en Innovatie van het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wordt afgesloten.**

2. **De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.**

3. **De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 januari 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Vera Wauters **Geert Van Haegendoren**